

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638074080/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

»Møder en Nymfe Dig,
Lad hende skjøtte sig,
Jæger, o, tag Dig ivare.«

Gjæstede Knud virkelig jevntlig det lille Bondehuus, vilde han isøvrigt neppe have undgaaet at træffe den samme unge Dame, thi, til stor Forbauselse for Bondefolkene, gik der i den Tid neppe nogen Dag, hvor ikke den naadige Frøken, snart tidligt paa Morgenstunden, snart i Skumringen og undertiden lige i Middagstiden, kom travende paa sin bekendte graa Hest, steg af for at faae et Glas Vand, som altid den smukke Ane selv maatte bringe, og derpaa jog bort, altid synlig oplivet ved Nydelsen af den beskedne Forfriskning.

En Dag, da den unge Dame red bort fra et af de sædvanlige Besøg ved Skrænthuset, mødte hun imidlertid sin Fætter, der langsomt slentrede hen ad Vejen. Hun rødmede, men raabte hurtigt:

»Der greb jeg Dig paa fersk Gjærning, Knud! nu kan Du ligesaa godt gjøre mig til Din Fortrolige.«

»Hvorned Lucy?« spurgte han, »det er dog vel aldrig Din Mening, at Du troer et Ord af den dumme Snak om Bondepigen?«

»Ja, hvorfor ikke?« svarede hun og saae forskende paa ham. »I Herrer ere vist mere slemme, end vi i Almindelighed faae at vide. Du kunde jo ogsaa gifte Dig med hende.«

»Jeg er ikke forelsket i den Bondepige,« sagde Knud, »og som Følge deraf kunde det hverken falde mig ind at gifte mig med hende eller at forføre hende.«

Den unge Pige taug og rettede paa den Graaes lange, lyse Manke. Da hun havde redet en Stund langsomt ved Siden af Knud, sagde hun, paany stærkt rødmede:

»Du har været fortrolig mod mig Knud, nu skal jeg ogsaa være det mod Dig... Om Forladelse, Du ønsker maaskee ikke at bæres med min Fortrolighed,« tilføjede hun, da han vedblev at gaae taust, og hun gav den Graa et Rap mod Pidsken, saa den foer et Spring frem, men tæmmedes atter af hendes øvede Haand.

»Du tager virkelig Fejl, kjære Kousine, tvertimod, det